Societat | | Actualitzat el 30/06/2020 a les 14:15

«Rescatar el projecte de la Via Verda pot servir per reduir la pressió al Parc Natural de Sant Llorenç, el del Montseny i Montserrat»

Un estudiant de Sabadell rescata un projecte guardat en un calaix des de fa 15 anys

L'autor del treball a la UAB | Cedida

A principis de segle es va posar blanc sobre negre per reconèixer les Vies Verdes dels Vallesos, una iniciativa que a finals dels 90 va posar sobre la taula el Fôrum Terrassenc. Ara, un estudiant sabadellenc Adrià Garcia (Sabadell, 1996), en el marc de les pràctiques d'empresa a l'Adenc del Màster Estudis Territorials i Planejament de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), l'ha rescatat i l'ha actualitzat amb la fisonomia que té la comarca, posant-ho en valor en un context de crisi sanitària i d'aposta pel turisme local.

Són 17 quilòmetres des de pràcticament el peu de la Mola fins a les portes del Parc de Collserola. Garcia presumeix de la natura que atresora el Vallès, i especialment, els voltants de Sabadell.

Aquest dimecres redescobrirà aquest projecte en el cicle de xerrades d'estiu de l'Adenc i aquest treball el complementarà amb el seu Treball de Fi de Màster, encara que no ha estat l'únic projecte

de sostenibilitat i amb rerefons de medi ambient: un tramvia per connectar Sabadell, Sant Quirze, Barberà i Badia per graduar-se en Ciències Ambientals.

- Una via verda és un antic traçat ferroviari que s'ha adaptat per permetre el pas de bicicletes i persones.

- No és això. Es tracta d'un recorregut que connecta amb el Camí dels Monjos, un dels accessos per ascendir fins a la Mola, i que arriba al límit entre Cerdanyola i Sant Cugat, a les portes de Barcelona, al Parc Natural de Collserola. Té el seu origen quan es va impulsar el manifest de Sant Celoni pel reconeixement de les Vies Verdes del Vallès el 2004. Es volia posar en valor la comarca com a connector entre les dues serralades, litoral i prelitoral. També es volia evitar que es perdessin.

Així, en aquest document es van localitzar set Vies Verdes de la Plana del Vallès i a partir d'aquest punt les diferents entitats, ajuntaments i col·lectius del Vallés Occidental i Oriental es van anar adherint al manifest. Però no va ser fins al 2006 que la Direcció General del Medi Natural de la Generalitat va formular una proposta d'actuació en què es van delimitar els límits de la Via Verda Collserola-Sant Llorenç del Munt, però va arribar la crisi i el projecte va quedar aparcat.

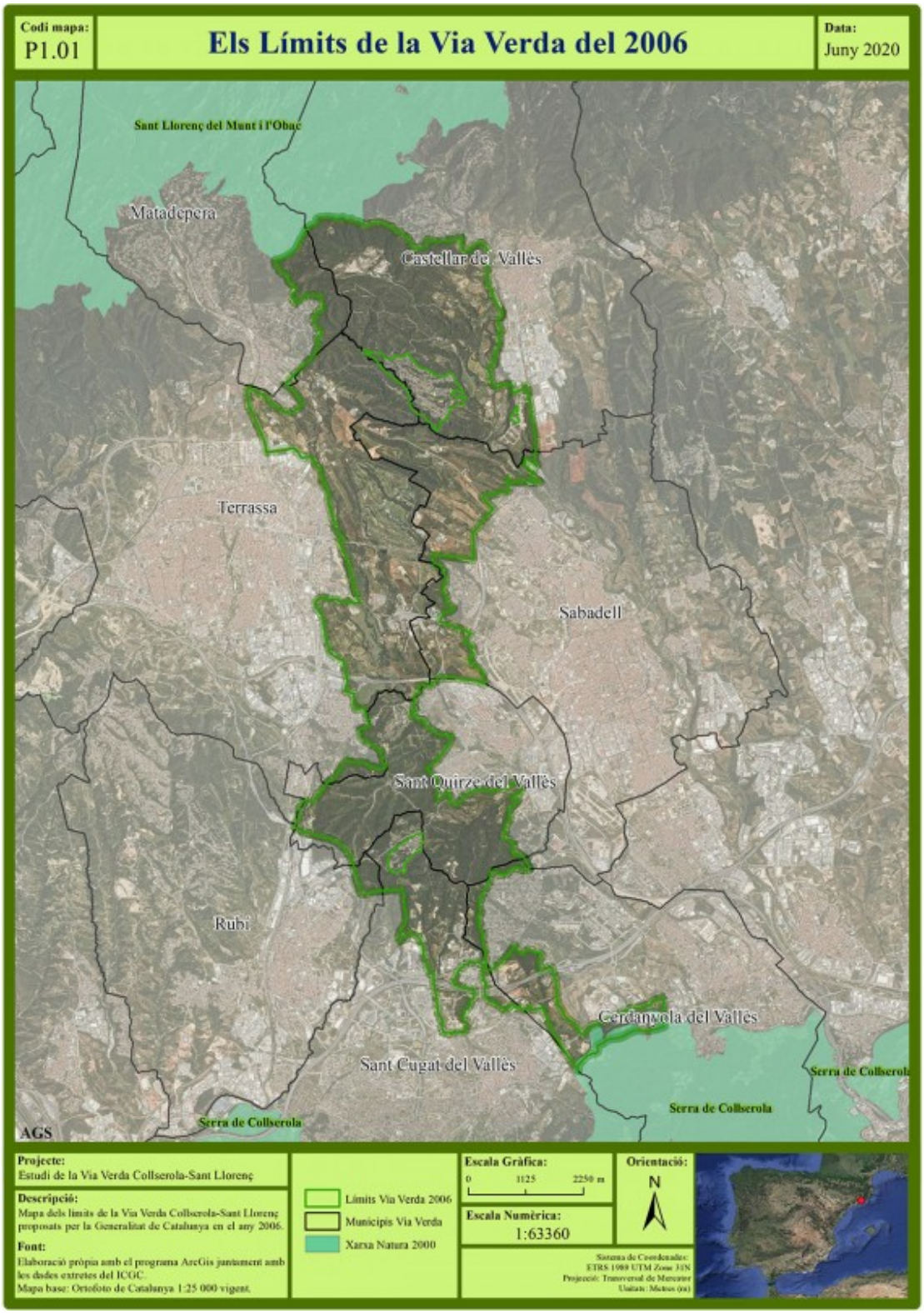
- I en aquests 15 anys aquestes vuit localitats, què han fet?

- No hi ha hagut un actuació homogènia sinó que han estat de forma aïllada. Per exemple, a Sabadell s'ha fet el Parc Agrari i a Terrassa l'Anella Verda. I el projecte de les Vies Verdes busca que hi hagi un consens d'aquestes actuacions. Bàsicament, es podria començar posant un mateix model de senyalització de camins al llarg de tota la Via Verda, i no que cada municipi fes una senyal diferent.

Per això, a principis de l'any 2019, l'Adenc, amb la col·laboració del Departament de Geografia de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), van organitzar la III Conferència dels Espais Naturals de la Plana del Vallès, amb l'objectiu de reactivar el projecte per crear una associació de municipis que ho gestioni de forma conjunta.

- A més de senyalitzar, caldrà adaptar el camí.

- Sí, i tant. També fer una pàgina web de la Via Verda que concentrés tota la informació. Des de l'agrària, històrica, rutes turístiques i culturals, perquè, durant el confinament, una de les coses que més m'ha costat ha estat trobar informació, ja que cada consistori té la seva. Tot plegat es podria fer, sota el paraigües, del que deia de l'associació de municipis i que es reunís un parell de cops l'any.

El mapa amb els municipis que creua la Via Verda Foto: Adrià Garcia

- Aleshores, algú podria anar des de l'alt de la Mola fins a la platja de Barcelona?

- Sí, però això ja es pot fer. El que passa és que no hi ha gaire informació al respecte, i la poca que existeix costa molt de trobar.

- Però amb seguretat, sense l'amenaça dels vehicles i creuar grans infraestructures com l'AP-7 i la C-58.

- Les grans infraestructures afecten a la lliure circulació tant de persones com d'animals, però al mateix temps, el fet de tenir tants camins per tot el territori, pot ser també una oportunitat de cara a oferir una mobilitat més sostenible. De fet, en el meu Treball de Fi de Màster (TFM) tractaré una proposta de carrils bici per connectar els municipis de la Via Verda entre ells, i així permetre que una persona de Terrassa pugui anar, per exemple, fins a la UAB. Per tant, no tot és negatiu.

D'altra banda, en aquests 17 quilòmetres de traçat hi ha identificats una sèrie de possibles elements que trenquin amb aquesta connexió: la carretera de Matadepera; el camp de golf de Torrebonica, amb la línia de Rodalies entre Sabadell Nord i Terrassa Est; la carretera de Terrassa [la mancomunitat entre les dues capitals]; l'AP-7 i la C-58. Actualment, l'Adenc està treballant en un projecte per estudiar la permeabilitat d'aquestes infraestructures per a la fauna.

- Ara que ho diu, per a la flora i fauna pot suposar una amenaça que la petjada de l'home s'estengui per aquests paratges?

- Hi ha molts estudis que parlen que la màxima biodiversitat es dona en zones amb pertorbacions intermèdies, és a dir, el fet que hi hagin camp agrícoles barrejats amb zones forestals provoca que hi hagi més biodiversitat, cosa que, si es treballa adequadament, faria millorar la productivitat de la Via Verda amb productes locals. De la mateixa manera que passa amb el parc Agrari amb el vi, el pa de Sant Julià, la mongeta del ganxet, el cigró petit, les diferents varietats de tomàquets i la ceba, entre d'altres productes de la comarca.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=uZGA45xN1g0
- I es podria ampliar aquest ventall de productes?

- A Torrebonica, per exemple, s'estan reactivant els cultius de cigró menut i llentia pardina; a l'Hort de l'Heura a Matadepera s'hi cultiven varietats hortícoles pròpies del Vallès i a la masia de Can Viver, de la serra de Sant Quirze, es fan les varietats arborescents en què destaquen les oliveres de les varietats arbequina i la "Vera del Vallès", amb les quals produeixen el seu propi oli.

Si tot això es fes bé, es podria potenciar el producte de proximitat, reactivar aquest sector i així protegir el mosaic agroforestal tan necessari per a la biodiversitat de la Plana del Vallès. Tot aquest sector també suposa una oportunitat, perquè es podrien crear itineraris agroturístics i, fins i tot, vincular-ho amb tots aquests productes agrícoles.

- I si no hi ha amenaça humana. El sòl, està protegit?

- Hi ha zones, especialment a Cerdanyola, on hi ha la previsió del projecte del Centre Direccional, a la zona del Parc Tecnològic del Vallès, però també en d'altres municipis. Si s'acaba construint en totes aquestes àrees es posa en perill la connexió ecològica dels dos parcs naturals.

[noticiadiari]71/10653[/noticiadiari]
- I ara, què n'espera de tota la feina que ha fet?

- Imagino que, com jo, hi havia molta gent que desconeixia la Via Verda i ara, amb la situació que vivim per la Covid-19, que es promociona el turisme local, pot ser una bona manera per reduir la pressió al Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, el del Montseny i la muntanya de Montserrat. De fet, ningú recorda que tenim la zona de Galliners aquí al costat de casa i que

també té un valor natural important. Segurament, no es posi en valor, perquè no es coneix. Acostumem a idealitzar l'Amazones, però aquí al costat també tenim boscos en perill.

De la mateixa manera que durant el confinament, per la limitació de moviments, la gent ha descobert el Rodal, l'Anella Verda i el seu voltant, ara s'ha d'aprofitar la dinàmica i fer-ho amb tota la Via Verda.

[noticiadiari]2/204396[/noticiadiari]
?[noticiadiari]2/204732[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/204426[/noticiadiari]
?[noticiadiari]2/203378[/noticiadiari]
?[noticiadiari]2/202295[/noticiadiari]